

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології на тему:

**СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ
КІНОТЕКСТІВ З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА УКРАЇНСЬКУ**

Студентки групи Кор24-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066. Східні мови та

літератури (переклад включно), перша –

корейська

Мозгової Марії Сергіївни

Науковий керівник: д.ф. Поздняков

Кирило Олександрович

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1.	5
1.1. Визначення поняття «художній переклад» у сучасних філологічних студіях. ..	5
1.2. Сучасні тенденції дослідження перекладацьких трансформацій.	9
1.3. Поняття «кінотекст» у сучасній герменевтиці.....	11
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	13
РОЗДІЛ 2.	14
2.1. Специфіка лексичних заміन у художньому перекладі.	14
2.2 Проблеми перекладності ономастичної лексики при художньому перекладі.	18
2.3. Стилiстичний аспект художнього перекладу.....	22
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	26
ВИСНОВКИ.....	27
초록	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31

ВСТУП

Це дослідження присвячено структурним особливостям художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську. Останнім часом, Республіка Корея все частіше взаємодіє з Україною, на глобальному рівні поглиблюються політичні й економічні взаємодії, збільшується також і кількість культурного обміну, що має бути реалізовано максимально якісно й точно.

Це дослідження є **актуальним**, адже опис структури художнього перекладу є класичною проблемою перекладознавчих студій. Опис та класифікація структурних особливостей художнього перекладу з корейської мови на українську можуть бути використані для розвитку орієнталістики, корейстики й перекладознавства в Україні, що згодом сприятиме забезпеченню більш якісного перекладу, що відповідно стане кроком до кращого розуміння й сприйняття українцями корейської культури, тож відповідно допоможе розвитку не лише лінгвістичного аспекту, а культурних зв'язків між Республікою Кореєю та Україною, актуальних і необхідних у наш час.

Об'єктом дослідження постає художній переклад.

Предметом дослідження виступають структурні особливості художнього перекладу кінотекстів.

Метою цієї роботи є опис і класифікація структурних особливостей художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську.

Сформульована мета передбачає виконання таких **завдань**:

- 1) Дати визначення поняттю художній переклад;
- 2) Визначити теоретичне підґрунтя для дослідження перекладацьких трансформацій;
- 3) Навести визначення поняттю кінотекст;
- 4) Встановити специфіку лексичних заміन у художньому перекладі;
- 5) Визначити проблеми перекладності ономастичної лексики при художньому перекладі;
- 6) Описати стилістичний аспект художнього перекладу;

Наукова новизна цього дослідження полягає в тому, що нами вперше було досліджено специфіку лексичних заміин у художньому перекладі, уперше було

проаналізовано проблеми перекладності ономастичної лексики при художньому перекладі, а також уперше було описано стилістичний аспект художнього перекладу з корейської мови на українську.

Матеріалом дослідження виступає скрипт корейського художнього серіалу «Гра в Кальмара» кор. 오징어 게임.

Практичне значення цієї роботи полягає в тому, що її результати можуть бути використані для розробки методичних матеріалів та посібників для перекладачів, а також можуть бути використані в програмах навчальних курсів, що дозволить студентам краще вивчати й розуміти специфіку перекладу з корейської мови на українську, а також розвинути відповідні навички.

РОЗДІЛ 1.

Теоретичні засади дослідження художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську.

1.1. Визначення поняття «художній переклад» у сучасних філологічних студіях.

Слово переклад є зрозумілим і звичайним для всіх. Воно існує майже в кожній мові в різних контекстах: *переклад твору, зробити переклад, надрукувати переклад, у процесі перекладу* і т. ін. (Терехова, 2002, с. 8) За даними академічного Словника української мови в 11 томах слово переклад означає: 1) процес людської діяльності, спрямований на передання інформації з мови-оригіналу (МО) на мову-перекладу (МП); 2) результат перекладацького процесу, тобто твір, речення і т. ін., викладений усно або на папері; 3) вид людської діяльності, спрямований на відтворення певного тексту МО в МП; 4) це умовна назва навчальних дисциплін, які вивчають особливості перекладацької діяльності, техніку виконання перекладу, процес перекладу, його види, способи, жанри та ін., результат діяльності перекладача (СУМ, 1970).

Як науковий термін, переклад в широкому розумінні означає працю, спрямовану на відображення певної інформації, оформленої письмово або усно, з однієї мови (мови оригіналу) на іншу або інші (мову перекладу) з метою забезпечення міжмовної комунікації. (Терехова, 2002, с. 8) Проте більш чіткий науковий термін перекладу досить важко визначити точно, адже його дефініції залежать від дослідницьких цілей і поглядів науковців, їх приналежностей до тієї чи іншої мовної школи. Саме тому нині існує багато визначень поняття переклад (нараховується більше 40 дефініцій), що розрізняються за структурним, семантичним та функціональним підходом. (Володіна, Рудківський, 2017, с. 11)

В.М. Комісаров, який розробив чотири лінгвістичні теорії, відповідно дає чотири значення перекладу:

- згідно денотативної теорії переклад - це процес опису денотатів, які описані МО за допомогою МП;
- згідно трансформаційної теорії переклад є перетворенням одиниць і структур МО в одиниці й структури МП;

- за семантичною теорією, розкриття сутності еквівалентних відношень між змістом оригіналу і перекладу називається перекладом;

- теорія рівней еквівалентності пропонує модель перекладацької діяльності, яка базується на передбаченні, що відношення еквівалентності встановлюються між аналогічними рівнями змісту текстів МО та текстів МП. (Комісаров, 1973)

Основою такої моделі є виділення у змісті тексту низки послідовних рівнів, які різняться характером інформації, що передається від джерела реципієнту.

У свою чергу, А.В. Мамрак визначає переклад як один з видів мовної діяльності, що зводиться до процесу передачі думок, висловлених однією мовою засобами іншої, як процес взаємодії двох мов, розумову діяльність, процес передачі змісту, висловленого однією мовою, засобами іншої мови та результат цього процесу. (Мамрак, 2009, с. 16)

Американські дослідники Н. Хомський та Ю. Найда визначали переклад як заміну елементів або структур однієї мови на елементи іншої, у той час як в роботах Ч. Табера й Ю. Найди переклад дефініюється вже як передача мовою перекладу найближчих еквівалентів оригінального повідомлення з точки зору значення та стилю. (Nida & Taber, 2003)

Отже, на даний момент, науковцями було визначено досить багато понять перекладу, кожне з яких охарактеризовує переклад в різних аспектах. Робочою дефініцією перекладу, що надає найточніше значення сутності нашого дослідження оберемо визначення Ч. Табера й Ю. Найди.

Як нами зазначалося вище, дефініцій поняття «переклад» існує досить багато, вони різняться від вченого до вченого, від наукових шкіл, призм, з яких розглядається явище перекладу в різних контекстах. Проте підходячи до питання класифікації перекладу, ми розуміємо, що й вона є не менш розгалуженою та різноманітною, адже детально досліджувалася багатьма вченими в різні часи, завдяки чому нині ми можемо проаналізувати її з різних сторін.

Як відзначає І. В. Корунець у своїх лекціях, переклад здійснюється на таких рівнях суспільно-політичного життя: на рівні глав держав, на глобальному (міжнародному) рівні, на міждержавному рівні, на внутрішньодержавному, а також

на індивідуальному, або міжособистісному рівні. На всіх перелічених рівнях переклад застосовується для забезпечення стабільних, доброзичливих зв'язків, владнання конфліктів, подолання криз і труднощів, надання взаємодопомоги тощо. (Терехова, 2002, с. 22) Тож переклад дійсно є невід'ємною складовою сучасного світу, де міжкультурний обмін інформацією, міжкультурна взаємодія та інші вагомні аспекти стають все більш важливими.

В. Д. Радчук виділяє аж 58 функцій перекладу й стверджує, що більшість цих функцій реалізується насамперед у художньому перекладі. До основних перекладацьких функцій слід віднести: соціальну, комунікативну, когнітивну (пізнавально-просвітницьку), загальнокультурну (естетичну), оцінно-виховну. (Кузенко, 2016, с. 85)

Визначенням найбільш вживаних та ефективних видів перекладу вчені й перекладачі займалися ще з давніх-давен. Відмічається, що найдавнішими видами перекладу прийнято вважати послідовний переклад, семантичний переклад (переклад за змістом), а також вільний переклад – саме такою була перша класифікація перекладу, що заклала основу до всіх наступних, адже виділені в давнину, ці види перекладу проіснували протягом усіх історичних діб, по черзі посідаючи провідне місце.

Важливим етапом у галузі перекладознавства стала друга половина 20 століття, коли до всіх виявлених раніше видів перекладів стрімко додавалися нові, що суттєво різнилися між собою й потребували упорядкування. Отже, у 20 ст. проблема класифікації видів (типів) перекладів постала найбільш гостро й стала рушійною силою до активізації досліджень вчених-перекладознавців, якими згодом було виділено найбільш точні класифікації, що лишаються актуальними й по цей день. Наприклад, звернемося до робіт болгарської дослідниці Г. Лілової, яка пропонує розрізняти поняття виду, форми і жанру для характеристики і типології перекладів. Отже, згідно її досліджень, існують такі форми перекладу, як усний, письмовий, машинний; такі види перекладу, як суспільно-політичний, художній, науково-технічний, а також жанри перекладу, які є різними у кожному конкретному випадку і залежать від жанру твору МО. (Володіна, Рудківський, 2017, с. 82)

Основною метою даної роботи є дослідження художнього перекладу, тож наведемо його значення. Мовознавець В.Н. Комісаров у своїх дослідженнях визначає художній переклад, як переклад художньої літератури: фольклору, поезії, прози, також літературної критики та публіцистики. Також він підкреслює, що твори художньої літератури протиставляються всім іншим мовним творам завдяки тому, що для всіх них домінантою є одна з комунікативних функцій, а саме художньо-естетична, або поетична функція мови. Саме тому, на відміну він технічного перекладу, де основна увага приділяється точній передачі спеціальної термінології та понять, у художньому перекладі основна увага приділяється збереженню естетичних якостей оригінального твору. (Комісаров, 1973)

Дослідники художнього перекладу сходяться на думці, що цей тип перекладу є також і окремим видом літературної творчості, у процесі реалізації якого текст, який переданий засобами однієї мови, відтворюється засобами іншої. Окрім того, на відміну від інших типів перекладу, при художньому перекладі передається і система образів та художніх засобів. У своїх роботах це підкреслює й український мовознавець В.В. Коптілов, зазначаючи, що у зв'язку з тим, що форма і зміст художнього твору перебувають у нерозривній єдності, найважливішим завданням художнього перекладу є збереження цієї єдності, тому перекладач має не лише правильно відтворити ідеї автора, а й відобразити спосіб художнього втілення цих ідей, передати образність оригіналу з не меншою силою, ніж це зробив автор. Вчений підкреслює, що досконалим перекладом художнього твору може вважатися лише той переклад, який передає ідейно-образну суть першотвору через відображення його семантико-стилістичної структури, де відбиті всі важливі складники оригіналу в їх взаємозв'язках між собою і художньою цілістю твору. (Коптілов, 1982, с. 10)

Художній переклад тексту є одним із найскладніших письмових перекладів, що має низку особливостей. По-перше, художній переклад - це не переклад тексту слово в слово, він не може бути буквальним або дослівним. Переклад даного типу є більш гнучким, вільним. Перекладач може використовувати омоніми, перифрази та інші художні засоби, щоб зберегти естетичність твору. По-друге, перекладач часто стикається із особливостями художнього тексту, властивими певній мові, зустрічає

фразеологізми або фразеологічні звороти, при дослівному перекладі яких смислове навантаження тексту втрачається, тому необхідно шукати аналоги. Також, перекладач може зустріти гру слів, яка несе в собі гумористичний характер. Такий оборот практично неможливо відтворити іншою мовою. По-третє, інтерпретатор, зайнятий художнім перекладом повинен мати задатки літературознавця, володіти навичками літературної стилізації, тобто вміти відтворювати мову тексту, що перекладається. І по-четверте, при перекладі художнього тексту перекладач повинен враховувати всі тонкощі та особливості перекладного тексту (у який час був написаний текст, у якому стилі) та дотримуватися його культурних особливостей. (Ганич, Олійник, 1985)

Тож, визначивши поняття перекладу, проаналізувавши класифікації перекладу різних вчених-перекладознавців і надавши визначення поняттю художній переклад ми визначили теоретичне підґрунтя для подальшого дослідження особливостей художнього перекладу з корейської мови на українську.

1.2. Сучасні тенденції дослідження перекладацьких трансформацій.

Вважається, що проблема дослідження й точної класифікації перекладацьких трансформацій є однією з найбільш актуальних проблем у галузі перекладознавства, адже на сьогоднішній день досі не було виокремлено єдиної окремої системи, що складалася би з тих перекладацьких прийомів, що активно використовуються й розглядаються більшістю вчених-перекладознавців саме як трансформації.

Перекладачі вдаються до безлічі різноманітних трансформацій та перетворень з метою точної й повної передачі першотвору нормами мови перекладу, тож іноді, аби якомога правильніше відтворити зміст іншомовного тексту, перекладачам доводиться повністю чи частково змінювати структуру речень оригіналу, упускати певні частини, змінювати граматичні елементи тощо. За визначенням О. Селіванової, трансформація – це основна більшість прийомів перекладу, яка полягає в зміні формальних (лексичні або граматичні трансформації) або семантичних (семантичні трансформації) компонентів вихідного тексту при збереженні інформації, призначеної для передачі.

Всі види трансформацій, які здійснюються при перекладі, можна звести до чотирьох елементарних типів:

1. Перестановки;
2. Заміни;
3. Додавання/добавлення;
4. Опущення/елімінація;

Пропонуємо розглянути їх трохи детальніше.

Перестановки - - це зміна порядку слів в тексті перекладу в порівнянні з текстом першотвору. Це явище є досить частотним і пояснюється тим, що від мови до мови порядок розташування членів речення визначається відповідно норм синтаксису.

Щодо заміни, то в процесі перекладу їм можуть підлягати як лексичні одиниці (окремі конкретні слова), так і граматичні одиниці (наприклад частини мови, члени речення тощо). Серед лексичних заміни найчастіше виділяють явища генералізації – заміни слова МО, яке має більш вузьке значення, словом МП з більш широким значенням, а також конкретизації, де вже навпаки відбувається заміна слова МО з більш загальним значенням словом МП з вузьким значенням. До заміни відносять також антонімічний переклад, де при перекладі відбувається заміна стверджувальної конструкції на заперечувальну чи навпаки, що супроводжується відповідною лексичною заміною одиниці МО на МП. Окрему увагу варто також приділити й явищу компенсації, що полягає у заміні стилістичних засобів оригіналу іншими рівноцінними стилістичними засобами в тексті перекладу, тобто у компенсації пропущених в одному місці тексту стилістичних засобів рівноцінними засобами в іншому.

Додавання/добавлення в свою чергу є типом трансформацій, що бувають необхідними лише тоді, коли той чи інший смисл у тексті оригіналу передається іншими, наприклад, граматичними чи лексичними засобами, які неможливо застосувати в МП. Проте підкреслюється, що мова в такому випадку йде лише про додавання окремих слів, а не смислові добавлення.

А щодо явища опущення, то воно є протилежним додаванню, адже йому при перекладі полягають семантично зайві слова, тобто ті, які виражають значення, що зрозумілі з тексту й без їх допомоги. (Білоус, 2013, с. 130)

Що стосується корейської мови, то вона як одна з представниць аглютинативної (мова, граматики та словотвір якої полягає у системі різноманітних афіксів, які приєднуються до основ частин мови і таким чином змінюють їх граматичне, семантичне та стилістичне значення) групи мов (відповідно до типологічної класифікації) при перекладі на українську мову зазнає надзвичайно великої кількості трансформацій в силу великої різниці даних мов і приналежності їх до різних груп та сімей. Труднощі для здійснення лексичних трансформацій при перекладі з корейської на українську мову являють власне лексичні особливості корейської мови. Тут можна виділити п'ять таких особливостей:

1. Велика кількість іншомовних запозичень;
 2. Різноманітність діалектів на Корейському півострові;
 3. Наявність у корейській мові ідіом, жаргонів, розмовної лексики, евфемізмів, спеціальної лексики (термінології), архаїзмів;
 4. Наявність особливих форм ввічливості;
 5. Наявність у ній особливої лексики – слів, які імітують звуки – звуконаслідувальна лексика, та слів, які характеризують певні дії – образонаслідувальна лексика;
- (Пешкова, б. д., с. 119)

Тож, визначивши класифікацію перекладацьких трансформацій, а також особливості корейської мови, що зумовлюють практичне використання таких трансформацій при перекладі з корейської мови на українську, наше дослідження має значимий внесок у перспективу розвитку перекладознавства.

1.3. Поняття «кінотекст» у сучасній герменевтиці.

Кінематограф досліджується в багатьох наукових напрямках, а саме в лінгвістиці, культурології, лінгвокультурології, соціології, теорії перекладу та багатьох інших науках. Багатьма вченими-лінгвістами досліджуються й розробляються поняття «кінотекст» та «кінодискурс», вивчається проблема їх співвідношення, а вченими-перекладознавцями досліджуються поняття

кіноперекладу, мультимедійного та аудіовізуального перекладу тощо. Кінотекст у свою чергу, будучи складним явищем, що несе в собі культурне, лінгвістичне й соціальне явище, вивчається безліччю вчених та досліджується з багатьох прizm, одноставно визнаючись дослідниками справжнім «лінгвокультурним феноменом», що потребує детального аналізу й вивчення (Голубенко, 2021).

Відповідно класифікації американського семіотика Чарльза Пірса, всі види кінопродукції, що об'єднані узагальнюючим поняттям «фільм», є кінотекстом, незалежно від ступеня документальності відеоматеріалів (документальний, ігровий фільм, науково-популярний тощо), від тривалості екранного часу (повнометражний, короткометражний фільм), від кількості серій (односерійний чи багатосерійний фільм, серіал) від принципів створення відеоряду (кіно-анімаційний фільм, мультиплікаційний/анімаційний фільм тощо).

Свою дефініцію поняття «кінотекст» наводить також наукове Р. Матасов, зазначаючи, що кінотекстом є записана на матеріальному носії і призначена для аудіовізуального сприйняття технічно диференційована динамічна знакова ситуація, що відправляє відповідно до одиничної або множинної жанрової установки певне інформаційно-емоційне повідомлення реципієнту, себто глядачеві, у вигляді синергетичної комбінації реалізованих у кінооповіданні семіотичних кодів (вербальної природної мов/мови, музики тощо).

Останнім часом кількість наукових досліджень з проблематики кіноперекладу стрімко збільшується, що можна пояснити актуальністю такого виду перекладу на ринку перекладацьких послуг, що зумовлено потребою в якісно перекладеному іноземному матеріалі для споживача. Проте, на сьогоднішній день вченими зазначається, що специфіка перекладу компонентів кінотексту досі лишається недостатньо дослідженою (Голубенко, 2021).

Тому, розглянуті в даному підрозділі визначення й підходи до поняття кінотексту дають можливість краще розуміти процеси сприйняття й інтерпретації кінематографу, підкреслюють необхідність збільшення кількості наукових досліджень з проблематики художнього кіноперекладу.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Перш за все, у цьому розділі були наведені визначення поняттю «переклад», що стали основою для нашого подальшого дослідження. Також було визначено робочу дефініцію перекладу, що найточніше відображає сутність проведеного нами дослідження й найкраще відображає сутність цього поняття в загальному контексті дослідження кінотекстів. Окрім цього, нами було детально розглянуто питання класифікацій перекладу та визначено основні перекладацькі функції відповідно до досліджень різних перекладознавців і мовознавців, що поклало основу в точніше розуміння процесу перекладу художніх текстів. Це й дало нам можливість точніше визначити поняття художній переклад для подальших досліджень у цій роботі.

Окрім цього, нами було описано поняття «перекладацьких трансформацій», досліджено їх класифікацію й розглянуто елементарні типи трансформацій, що найчастіше виділяються дослідниками й вченими, були також наведені їх визначення. Було також підкреслено важливість перекладацьких трансформацій при перекладі з корейської мови й виділено особливості корейської мови, якими це спричинено.

Наостанок, у даному розділі було проаналізовано важливість досліджень кінематографу й кінотекстів, були наведені визначення поняттю «кінотекст» та підкреслене його значення як і нашої наукової роботи, так і для галузі сучасного перекладознавства загалом.

РОЗДІЛ 2. Лексико-стилістична специфіка художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську.

2.1. Специфіка лексичних замін у художньому перекладі.

У минулому розділі нами було наведено класифікацію чотирьох елементарних типів перекладацьких трансформацій, одним з яких були так звані «заміни». Зазвичай мовознавцями виділяються 2 їх типи – лексичні й граматичні заміни, проте ми пропонуємо зупинитися саме на лексичних замінах у цьому підрозділі. Найчастіше під поняттям «замін» маються на увазі як заміни в перекладі слів, членів речення й частин мови, типів синтаксичного зв'язку, так і лексичні заміни, до яких відносять конкретизацію, антонімічний переклад, генералізацію, компенсацію тощо.

Відповідно визначенню української перекладознавиці Зорівчак Р.П., лексична заміна – це заміна певної лексичної одиниці, наприклад, слова або стійкого виразу в мові оригіналу лексичною одиницею в мові перекладу, якої немає в словнику, тобто яка має іншу конотацію, якщо розглядати її окремо від перекладеної одиниці мови оригіналу. Вчена в свою чергу відмічає, що серед її різновидів найчастіше трапляються саме випадки конкретизації, генералізації й заміни, заснованої на причинно-наслідкових відносинах.

Відповідно до визначення В.М. Комісарова, конкретизація це спосіб перекладу, при якому відбувається заміна слова або словосполучення іноземної мови з більш широким предметно-логічним значенням на слово в перекладі з більш вузьким значенням. (В. Н. Комісаров, 2013). Те саме за змістом визначення в своїх роботах наводить і Зорівчак Р.П. (1994)

Розглянемо приклади:

«우리 동네에선 그 놀이를 «오징어»라고 불렀다». – «У моєму містечку цю гру називали «Грою в кальмара»».

Це речення містить один із найбільш розповсюджених прикладів конкретизації при перекладі з корейської мови на українську, коли займенник 우리, що має значення «наш», перекладається як «мій». Саме його використання в корейській мові

збереглося відповідно традиції, адже корейці називають «нашим», акцентуючи на узагальненні, свою країну, батьків, будинок, родичів, друзів тощо, у той час як в інших мовах світу такі об'єкти, або ж людей, прийнято називати «своїми», більше акцентуючи на приналежності речей, або ж близьких зв'язків між людьми. У цьому прикладі «нашим» стало містечко головного героя й корейською він не називатиме його «своїм», використавши займенник 제, або ж 내 відповідно до стилю – він вважатиме свого спільним, у той час як для української мови така особливість не є характерною й ми звикли називати територію, де проживаємо, «своєю», підкреслюючи свою до неї приналежність.

Явище конкретизації відбулося й при перекладі наступного речення:

«아, 저 대한민국 경찰이에요» - «Я офіцер поліції, пам'ятаєш?»

При більш дослівному перекладі корейського речення розуміємо, що воно має значення «А, та я ж поліцейський Республіки Корея», у той час як при офіційному перекладі, момент зі згадуванням країни взагалі було опущено, а поліцейський чин героя було конкретизовано до «офіцера», хоча насправді в той момент він його не згадував. Проте ми вважаємо використання конкретизації тут досить доречним, адже це звання героя було згадане раніше, тобто помилковим не являється. Таке рішення перекладача краще адаптує цю репліку для українського глядача, адже більш дослівний переклад про «поліцейського Республіки Корея» для пересічного українця особливого значення не мав би – більшої довіри як раз і надає згадування «офіцера», тим самим підкреслюючи, що герой має конкретне звання, а значить відповідально ставиться до своєї роботи й добре виконає згадані в той момент у сюжеті обов'язки. Частина про «поліцейського Республіки Корея» має більше значення для самих корейців, адже для них служба в поліції із будь-яким званням уже має надзвичайно почесне значення й говорить про набір певних якостей в людини.

«이 근처에 아는 사람이 있어» - «У мене друг живе недалеко»

Це речення є ще одним прикладом явища конкретизації при перекладі розглянутого нами серіалу. В українському перекладі, персонаж говорить про «друга», у той час як в оригіналі йдеться про 아는 사람 тобто дослівно «людину, яку я

знаю; знайомого», а не 친구, як насправді корейською називають друзів. Але в контексті сюжету, такий варіант перекладу є досить влучним, адже персонаж, що говорить цю репліку, зустрічає головного героя пізно вночі, у його рідному районі, де головний герой ніколи його раніше не бачив, тобто поява там персонажа має бути викликана досить серйозними причинами й чимось більшим, аніж зустріч просто зі «знайомим». Але варто відмітити, що переклад 아는 사람 до «друг» зустрічається досить часто, проте не завжди є настільки влучним, що на нашу думку є досить цікавим спостереженням, адже в українській мові наявне поняття «знайомий/знайома», що часто могло би перекладати корейський вислів точніше.

Генералізацією в свою чергу називають явище, що протилежне конкретизації, тобто воно передбачає заміну одиниці МО, що має вужче значення, одиницею на МП з ширшим значенням. (В. Н. Комісаров, 2013)

Розглянемо приклади:

«우리 동네에선 그 놀이를 «오징어»라고 불렀다». – «У моєму містечку цю гру називали «Грою в кальмара»».

У цьому реченні явище генералізації відбулося при перекладі іменника 동네 як «містечко», адже відповідно до тлумачних словників, містечком називають «селище міського типу, різновид поселення, що є меншим за місто, але більшим за село», у той час як значенням корейського слова 동네 є «поселення, околиці, селище, район» і ним часто називають «околиці чийогось дому, місце де проживають певні групи людей», а не адміністративно-територіальну одиницю, якою є «містечко».

Ще одним прикладом є переклад наступного речення:

«학생, 괜찮아요?» - «Мала, усе гаразд?»»

У цьому реченні, іменник 학생 що перекладається як «учень/учениця, студент/студентка» було генералізовано до загального поняття «мала», підкреслюючи юний вік персонажки, проте не наголошуючи на роді її занять, що зроблено досить влучно, адже за сюжетом, головний герой зіштовхується з персонажем випадково та відповідно не може знати про неї нічого. І хоча звертання

«ученице» вписалося би в контекст ситуації, зображеної в той момент у серіалі, воно, по-перше, є не характерним для української мови, а по-друге, могло би викликати зайві питання в глядача, адже воно є максимально випадковим у межах контексту.

«나 여기서 못 간대». - «Кажуть, що я ніколи звідси не піду».

Переклад цієї репліки є ще одним прикладом генералізації, адже в корейське речення закладений сенс *«кажуть, що я не можу піти звідси»*, у той час як при перекладі формулювання було узагальнене до ширшого *«кажуть, що я ніколи звідси не піду»*, підкреслюючи тим самим трагічність ситуації та безвихідь, із якою стикається персонаж, що є коректним відповідно до сюжету.

Згідно з точкою зору Л. С. Бархударова, під антонімічним перекладом ми розуміємо трансформацію стверджувальної конструкції на негативну чи навпаки, причому відбувається заміна одного зі слів у реченні вихідної мови на його антонім у мові перекладу. (Бархударов, 1975, с. 216) І хоча перекладознавцями цей прийом визначається як парадоксальний, багато хто підкреслює його особливу ефективність.

Розглянемо приклади:

«아무도 없어요?» - «Тут хтось є?»

Більш дослівним і наближеним до корейського оригіналу перекладом був би варіант *«Тут ж нікого немає?»*, проте українським глядачем у контексті така фраза би сприйнялася трохи дивно, адже мала би значення сподівання героя на те, що в тому місці все-таки людей нема. У той час як оригінал навпаки передає сподівання героя побачити когось, аби на його слова хтось відгукнувся. Це й було максимально точно передано завдяки антонімічному перекладу, коли перекладач використав більш звичну для українського глядача фразу.

«빈자리가 얼마 안 남았습니다». – «У нас залишилося мало місць».

Ця репліка є ще одним прикладом використання антонімічного перекладу, адже в корейському оригіналі дослівно йдеться про те, що *«вільних місць багато не лишилося»*, а перекладач в свою чергу використав прислівник *«мало»*, створюючи додатковий, та влучний в цьому контексті, акцент.

Тож, у цьому підрозділі нашого дослідження нами було наведено визначення лексичних заміन, виділено їх основні типи й на практиці розглянуто приклади конкретизації, генералізації та антонімічного перекладу при адаптації корейського художнього серіалу «Гра в Кальмара» кор. 오징어 게임. Завдяки практичному аналізу лексичних замін на прикладах з кінотексту нами було досліджено різні методики перекладу й ефективність їх використання, завдяки чому ми можемо стверджувати, що перекладач мусить добре знати й орієнтуватися в лексичних замінах та їх особливостях, аби досягнути якомога більш точних результатів під час перекладу.

2.2 Проблеми перекладності ономастичної лексики при художньому перекладі.

Ономастика – це наука про власні назви, що на відміну від загальних служать для виділення названого ними об'єкта з низки подібних, для його індивідуалізації та ідентифікації. До них належать антропоніми (імена людей), топоніми (географічні назви), теоніми (назви божеств), зооніми (клички тварин), астроніми (назви небесних тіл), космоніми (назви зон космічного простору й сузір'їв), хрононіми (назви відрізків часу, пов'язані з історичними подіями), ідеоніми (назви об'єктів духовної культури), хрематніми (назви об'єктів матеріальної культури) та ін. (Кочерган, 2001, с. 187)

Дуже часто, переклад ономастичної лексики стає справжньою проблемою не лише для перекладачів-початківців, але й для досвідчених професіоналів, адже при їх перекладі має бути проведене окреме дослідження, у ході якого треба переконатися, чи вже існує переклад такої власної назви, за потреби скористатися для цього словником власних назв і у випадку відсутності затвердженого перекладу такого поняття перекладати його самостійно. Відповідно до класифікації перекладацьких трансформації О.О. Селіванової, серед формальних трансформацій, до яких відносять зміни форм у перекладі за умови збереження змісту оригіналу, відносять наступні фонографічні трансформації: транскрипцію, транслітерацію, фонографічну заміну за традицією та їх комбінацію, що є найбільш часто вживаними варіантами передачі ономастичної лексики при художньому перекладі на українську мову. (Володіна, Рудківський, 2017) Наведемо визначення транскрипції, що є формальним фонемним перетворенням вихідної лексичної одиниці за допомогою фонем мови

перекладу, а також транслітерації, що є формальним перетворенням за порядком букв вихідної лексичної одиниці за допомогою абетки мови перекладу. Схоже за змістом визначення надає й М.П. Кочерган, називаючи транслітерацією побуквену передачу текстів і окремих слів, записаних однією графічною системою, засобами іншої графічної системи. (Кочерган, 2001, с. 145)

Серед інших труднощів, що виникають при перекладі ономастичної лексики, пов'язаних з мовною, культурною та літературною специфікою, також визначають проблему передачі культурних особливостей, відтворення атмосфери й контексту. Коли йдеться про переклад художнього матеріалу, імена персонажів та інші власні назви несуть в собі велике значення, іноді будучи насиченими символічними значеннями, або культурними референціями, що дуже не легко точно відтворювати в мові перекладу.

Розглянемо приклади:

«근데 난 떡볶이가 훨씬 더 맛있어» - «Але ттокпоккі значно смачніші».

У цій репліці, назву корейської страви 떡볶이 було передано за допомогою транслітерації. Використання саме цього методу є не таким частим при перекладі з корейської мови на українську, адже пересічний український глядач не часто знайомий з корейськими власними назвами, а особливо назвами страв. Проте останнім часом деякі з них здобули особливу популярність по всьому світу, тому найпопулярніші назви подаються за допомогою транслітерації чи транскрипції без додаткових пояснень. Але навіть якщо глядач із цим поняттям не знайомий, у контексті зображеному в серіалі на той момент, такий варіант передачі можна назвати влучним, адже навколо цієї страви сфокусовано діалог персонажів і навіть не знаючи цієї назви можна здогадатися, що йдеться саме про ту їжу, яку в момент діалогу їсть персонаж.

Однак протилежна ситуація склалася при перекладі однієї з наступних реплік того діалогу:

«그, 어묵 좀 많이 섞어서» - «Додайте більше рибних котлет».

Тут назву страви 어묵 [омук] уже не передають за допомогою транскрипції/транслітерації, а пояснюють коротким «рибні котлети», у той час як ця страва насправді є «смаженою стравою з тіста, виготовленого з розтертого м'яса риби з додаванням солі, пшеничного борошна тощо». Проте варіант перекладача можна вважати досить влучним, адже при передачі цього слова транслітерацією, воно би все-таки вимагало окремого пояснення, адже по-перше, ця корейська страва є не настільки відомою як ттокпоккі, згадані нами раніше, а по-друге, не буде показана в сцені, тож без пояснення глядач не здогадається, про що саме йде мова. І хоча український глядач звик розуміти під поняттям «рибні котлети» дещо інше, у такому контексті це буде один із найвлучніших варіантів перекладу.

«형, 고개 돌리지 말고 들어». - «Гі Хуне, не обертай голову. Просто слухай»

У цій репліці бачимо ще один цікавий приклад перекладу корейської ономастичної лексики, а саме традиційного корейського 호칭, тобто «звертання» 형 [хьон]. Корейські 호칭 не мають відповідників в українській мові, тому хоча й стають все більш відомими поняттями в світі й часто наводяться без додаткових пояснень, для українського глядача звертання 형, 누나, 언니, 오빠, тощо є досить незвичними. У репліці стикаємося з використанням слова 형 [хьон], що є звертанням молодшого чоловіка до старшого брата, близького друга саме чоловічої статті тощо. Використовуються вони корейцями в досить близьких стосунках, що в українській мові часто підкреслюється звертанням на ім'я, що й було зроблено перекладачем при передачі репліки. Більш дослівний переклад слова 형 як «брате» викликало би в глядача здивування й плутанину, адже до цього за сюжетом було зрозуміло, що персонажі є старими друзями дитинства, проте їх аж ніяк не об'єднують кровні зв'язки.

Продовжуючи тему корейських звертань, розглянемо 2 наступні приклади.

«아저씨» - «Гей, друже».

У корейському оригіналі ми стикаємося зі словом *아저씨*, що найточніше перекладатиметься на українську як «дядечко; пане» й позначає або звертання до дорослого чоловіка чи використовується при його згадці, або ж в межах сімейних зв'язків позначає родича-чоловіка, приблизно одного віку з батьками мовця. Проте в контексті зображеному на той момент в серіалі, переклад цього слова як «друзе» можна назвати найбільш влучним, адже герой хоче звернутися до іншого персонажа із певною зневагою. В оригіналі це передано ніби ввічливим словом *아저씨*, проте теж має зневажливий характер, адже персонажі точно приблизно одного віку, співрозмовник героя може бути навіть молодшим, проте мовець спеціально підкреслює своє ставлення звертанням, що також могло бути передано українською мовою як «Агов, шановний», або «Гей, пане».

«*아저씨 엄마 참 불쌍하다*» - «Мені справді шкода твою маму».

У цьому реченні ми знову стикаємося зі словом *아저씨* й цього разу воно знову перекладено в досить зневажливій манері відповідно контексту, використовуючи неформальний займенник «ти». Хоча й це звертання є ввічливим, корейці часто використовують його та інші подібні слова в контекстах, де не дуже поважають співрозмовника, проте проявляють це в інших частинах речення, використовуючи відповідні стилі й форми ввічливості. Це спостерігаємо й тут, адже персонажка не має іншого варіанту як звернутися до головного героя, проте її зневажливість підкреслюється іншими елементами, що й було влучно передано перекладачем, передаючи репліку як неформальне звертання молодої дівчини-персонажки до дорослого й незнайомого чоловіка на «ти», без зміщення уваги на більш дослівні переклади слова *아저씨* в контексті як «Мені справді шкода вашу маму/маму дядечка/маму пана».

А от досить невдалий, на нашу думку, переклад ономастичної лексики спостерігаємо в наступному прикладі:

«*딱지치기해 보셨죠?*» - «Ви колись грали в фанти?»»

Тут назву корейської гри 딱지치기 зображеної в серіалі, переклали як «фанти», проте насправді, ця гра нічого спільного з корейською не має, найчастіше позначаючи настільну гру, де учасники витягаючи різні картки чи папірці виконують різного рівня складності завдання, або відповідають на цікаві питання. А от традиційна корейська гра 딱지치기 є досить активною грою, під час якої на землю чи підлогу кладуть спеціальну паперову фішку, яку гравці мають перевернути, вдаривши такою ж самою фішкою по ній. Оскільки в серіалі цій грі присвячено окрему частину сюжету й глядачі спостерігають за процесом гри та ознайомлюються правилами, ми вважаємо більш доречним передачу назви гри за допомогою транслітерації, для ознайомлення глядача з оригінальною назвою, тобто аби переклад репліки в такому випадку звучав би як «Ви колись грали в ттакчжічігі?», або «Ви ж грали в ттакчжічігі?»

Тож, у цьому підрозділі нами було наведено визначення ономастики, а також розглянуто фонографічні трансформації, що використовуються для передачі ономастичної лексики іншими мовами найчастіше, а також наведено їх визначення. Далі ми розглянули приклади таких трансформацій вже на практиці, проаналізували випадки, де ономастичну лексику при перекладі з корейської мови на українську було передано якісно, а де, на нашу думку, не дуже коректно. Тож у результаті відмічаємо, що власні назви часто відображають культурну специфіку певної країни, тому якісна їх передача засобами іншої мови є тяжкою задачею для перекладача, але мусить бути реалізована з максимальною точністю.

2.3. Стилiстичний аспект художнього перекладу

Мовознавці підкреслюють, що одним із суттєвих показників людської шляхетності є культура мовлення – поняття не лише лінгвістичне, а й психологічне, педагогічне, естетичне й етичне. (Богдан, 1998)

Відомо, що спілкування можливе за наявності мовця, адресата, до якого звернена мова; мети і теми мовленнєвої діяльності (мовлення обов'язково відбувається у просторі й часі). Етикетною вважається тільки та ситуація, для якої суттєвими є низка відмінностей між мовцями (їхній вік, соціальний статус, стать тощо). Дотримуючись такого етикету, ми засвідчуємо свою вихованість, шану і

уважність до співрозмовника, привітність, приязнь, прихильність, доброзичливість, делікатність, уміння тримати себе в товаристві (знайомому і незнайомому), знання форм звертання до старших, жінок, співробітників, друзів. Таким чином гречність і порядність у взаєминах із людьми допомагає завоювати їхню повагу і довіру. А саме сукупність усіх можливих етикетних формул утворює систему мовного етикету кожної нації. (Скрипник, 2004) Очевидним є те, що набір і шляхи використання на практиці даних формул різняться від мови до мови, адже відрізняються культурні, історичні тощо особливості іншого народу, його менталітет, традиції, звичаї тощо.

У корейській мові, до порівняння з іншими мовами світу, система форм та рівнів ввічливості є поширеною, проте водночас досить специфічною, але все-таки надзвичайно цікавою для досліджень. Вона відображає всі основні елементи типових комунікативних ситуацій і властива практично всім мовцям, тому при дослідженні корейської мови, а особливо її перекладі, ми мусимо орієнтуватися не лише в лексиці й граматиці цієї мови, але й в її стилістиці, формах та рівнях ввічливості, що в певній мірі можуть бути навіть більш значущими за попередні аспекти, адже без них неможливо коректно звернутися до співбесідника, зрозуміти між ким відбувається розмова тощо. Ця система закріпилася в Кореї відповідно до конфуціанської традиції, що призвело до чіткого розмежування людей за віковим, ранговим та соціальним станом. У мові це відображається як раз при використанні необхідних стилів, наприклад, якщо один із двох співрозмовників старший за віком або вищий за соціальним статусом, то молодший зі співбесідників повинен вживати ввічливу та шанобливу форму спілкування щодо старшого. (Скрипник, 2004) Такі рівні й форми ввічливості в корейській мові представлені систематизовано й їх можна розділити на 3 типи: шанування слухача (комунікативний аспект), шанування суб'єкта та шанування об'єкта дії (семантико-синтаксичний аспект).

Передача цих особливих аспектів корейської мови при перекладі є досить тяжкою задачею, тож пропонуємо розглянути як це відбувається на практиці:

«비밀번호 바꾸셨네» - «Вона змінила пін-код».

У цьому реченні йдеться про матір головного героя. Оскільки речення є безособовим, зрозуміти про кого йдеться можна за сюжетом, проте з граматичної точки зору наші слова підтвердять використання в дієслові 바꾸셨네 ввічливого суфікса -시-, що підкреслює шанування виконавця дії. У цьому прикладі яскраво проявляється уся сутність корейців – хоча й за сюжетом герої шоковані, та й загалом не проявляли на ділі особливої поваги до матері головного героя, говорячи про неї, вони автоматично роблять це відповідно норм ввічливості, підкреслюючи повагу до її віку й статусу матері. На цьому прикладі бачимо, що при перекладі на українську мову, особливий корейський суфікс в дієслові ніяк передано не було, проте компенсуючи це використанням займенника «вона» перекладач дав глядачеві зрозуміти, що в реченні йдеться саме про матір головного героя.

Використання ввічливого суфікса -시- спостерігаємо й в наступному реченні:

«돈이 없으세요?» - «У вас узагалі немає грошей?»

У цьому випадку, форма ввічливості в корейському реченні знову передається за допомогою дієслова, проте зробити те саме при перекладі на українську мову ми не можемо, адже в нашій мові рівні ввічливості частіше передаються за допомогою займенників, що й сталося в наведеному прикладі – безособове корейське речення при перекладі на українську доповниться займенником «вас», що підкреслить формальний контекст спілкування героїв.

Ще одним цікавим для розгляду прикладом є наступне речення:

«이 자리에 오신 여러분을 진심으로 환영합니다». – «Я щиро хочу привітати всіх вас»

Більш-менш дослівно, це речення перекладатиметься з корейської як «Я щиро вітаю людей, що прибули сюди». В оригіналі знову бачимо використання ввічливого суфікса -시- в слові 오신, що виражає повагу мовця до людей, про яких він говорить. Прояв формальності спостерігаємо й в слові 환영합니다 де завдяки кінцевому заключному закінченню ㅂ니다/습니다 проявляється повага до слухачів. Як ми зазначали вище, в українській мові форми ввічливості й формальність контексту

частіше передаються за допомогою займенників, а не через форми й зміни дієслів, як в корейській. Тому при перекладі, перекладач досить влучно замінив формулювання «людей, що прибули сюди» на «вас», тим самим підкреслюючи формальність репліки.

Пропонуємо розглянути ще одне речення, що містить досить багато прикладів передачі форм ввічливості в корейській мові:

«지금 이 자리에 계신 여러분들은 모두 감당할 수 없는 빚을 지고 삶의 벼랑 끝에 서 계신 분들입니다». – «Усі ви в цій кімнаті живете на межі, маєте борги, які просто неспроможні сплатити».

Окрім уже розглянутих нами ввічливого суфікса -시- та кінцевого заключного закінчення ㅂ니다/습니다 в цьому реченні ми спостерігаємо ще одне цікаве для корейської мови явище – використання в формальних контекстах іншої, більш ввічливої форми певної низки слів, що її мають, з метою прояву ввічливості до людей, про яких ми говоримо, тобто суб'єктів. Наприклад, у цьому реченні такими словами є 계신 від 계시다, що є ввічливою формою дієслів 있다 – «бути, знаходитися» та 살다 – «жити», а також слово 분 – ввічливий варіант іменника 사람, тобто «людина». Ввічливі форми мають не так багато слів корейської мови, проте за наявності такої форми слова, у контексті, що вимагає прояву поваги до суб'єкта, варто використовувати саме їх. Точно передати цю особливість українською мовою неможливо, адже в нашій мові немає схожого явища, тому перекладач знову використовує ввічливий займенник «ви» й опускає інші дослівні деталі, аби не плутати глядача.

Отже, у цьому підрозділі ми ознайомилися з поняттям мовного етикету, проаналізували систему форм і рівнів ввічливості в корейській мові, що дало нам змогу провести аналіз їх передачі українською мовою при перекладі. Оскільки для корейської мови система форм і рівнів ввічливості є невід'ємною частиною, перекладач мусить бути уважним до її особливостей і передавати їх мовою перекладу якомога якісніше, враховуючи як і особливості мови оригіналу, так і мови перекладу.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У цій частині дослідження, у ході практичного аналізу, нами було виявлено й проаналізовано основні лексико-стилістичні особливості художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську. Спершу нами було розглянуто поняття лексичних замінів, визначено їх основні типи, серед яких конкретизацію, генералізацію та антонімічний переклад було досліджено за допомогою конкретних прикладів корейського кінотексту, було проаналізовано їх ефективність.

Також нами було розглянуто поняття ономастики, а також основні типи власних назв. Для проведення подальшого практичного аналізу, нами було визначено основні типи фонографічних трансформацій, що використовуються для передачі ономастичної лексики при перекладі. Подавши визначення цих трансформацій, серед яких відмічаємо транскрипцію, транслітерацію та інші, нами було проаналізовано приклади їх вживання на практиці, у ході чого ми впевнилися в тому, що ефективне використання такого роду трансформацій при передачі ономастичної лексики відіграє надзвичайно важливу роль у збереженні культурної та стилістичної специфіки оригінального тексту.

Наостанок нами було наведене поняття мовного етикету й надано характеристику системі форм і рівнів ввічливості в корейській мові, підкреслено важливість їх розуміння перекладачем задля виконання якісної передачі художнього матеріалу при перекладі. Це й було проілюстровано прикладами, розглянутими нами в ході аналізу кінотексту корейського художнього серіалу «Гра в Кальмара» кор. 오징어 게임.

ВИСНОВКИ

У ході цієї наукової роботи нами було проведено дослідження структурних особливостей художнього перекладу кінотекстів з корейської мови на українську, було детально описано й класифіковано їх різновиди, що було зроблено з метою вивчення труднощів, з якими стикаються перекладачі при роботі з кінотекстами, включаючи лексичні, синтаксичні та стилістичні аспекти.

- 1) Перш-за все, нами було визначено поняття перекладу, проаналізовано класифікації перекладу і надано визначення поняттю художній переклад, що сформувало теоретичне підґрунтя для подальшого дослідження.
- 2) Далі нами було класифіковано перекладацькі трансформації, що виділяються вченими-перекладознавцями найчастіше, було проаналізовано особливості корейської мови, що зумовлюють практичне використання цих трансформацій.
- 3) Також нами було наведене визначення поняттю кінотекст, підкреслено важливість досліджень кінематографу й кінотекстів з призми перекладознавства.
- 4) Далі, у ході практичної частини дослідження, нами було проведено аналіз корейського кінотексту й ідентифіковано ключові лексико-стилістичні особливості перекладу художніх кінотекстів з корейської на українську мову. Спершу нами було досліджену концепцію лексичних заміни, окреслено їх головні види, включаючи конкретизацію, генералізацію та антонімічний переклад, після чого на прикладах з корейського художнього серіалу «Гра в Кальмара» кор. 오징어 게임 ми дослідили ефективність цих перекладацьких стратегій.
- 5) У наступній частині дослідження ж ми дослідили концепцію ономастики й визначили основні типи власних назв, окреслили ключові види фонографічних трансформацій, використовуваних для передачі ономастичної лексики у процесі перекладу. Після визначення таких методів, як транскрипція, транслітерація та інші, ми детально проаналізували приклади їх застосування у ході практичної частини роботи.

- б) У заключній частині дослідження ми дослідили концепцію мовного етикету та описали систему форм ввічливості, що існує у корейській мові, підкресливши значення їх знання для перекладача для досягнення точної передачі художнього тексту, що було проілюстровано прикладами аналізу перекладу корейського кінотексту.

초록

이 연구 논문의 주제는 "한국어에서 우크라이나어로의 영화 텍스트 문학 번역의 구조적 특징"이다. 한국어에서 우크라이나어로의 문학 번역의 구조적 특징에 대한 설명과 분류는 우크라이나의 오리엔탈리즘, 한국학 및 번역학 발전에 활용될 수 있으며, 이는 결과적으로 번역의 질적 향상에 기여하여 우크라이나 사람들의 한국 문화에 대한 이해와 인식 개선에 한 걸음 더 나아갈 것이며, 따라서 언어적 측면뿐만 아니라 우리 시대에 필요하고 관련 있는 대한민국과 우크라이나 간의 문화적 유대 관계 발전에도 도움이 될 것이다.

이 연구에서는 한국어에서 우크라이나어로 번역된 영화 텍스트의 문학적 번역의 구조적 특징을 연구하고 그 종류를 상세히 기술하고 분류하여 어휘, 구문, 문체 등 영화 텍스트 작업 시 번역가들이 겪는 어려움을 연구하기 위해 수행되었다.

'번역'의 개념을 정의하고 번역의 분류를 분석하여 '문학적 번역'의 개념을 정의했다. 또한 번역 변형을 분류하고 이러한 번역 변형을 가능하게 하는 한국어의 특성을 분석했다. 또한 '영화 텍스트'의 개념도 정의했다. 그런 다음 연구의 실제적인 부분에서는 한국 영화 텍스트, 한국 드라마 '오징어 게임'을 분석했다. 먼저 어휘 치환을 연구하고 주요 유형을 파악한 다음 그 효과를 조사했다. 그리고 의성어의 개념을 연구하고 고유명사의 주요 유형을 파악한 후 번역 과정에서 의성어 어휘를 전달하는 데 사용되는 주요 음성 변환 유형을 고안했다. 전사, 음역 등의 방법을 정의한 후, 강의의 실습 부분에서 이러한 방법의 적용 사례를 자세히 분석했다. 또한 '언어 예절'의 개념을 살펴보고 한국어 예의 양식의 체계에 대해 설명한 후, 한국 영화 텍스트를 번역하는 과정에서 그 번역을 연구했다.

요즘 대한민국은 우크라이나와의 교류가 점점 더 빈번해지고 있고, 글로벌 차원에서 정치-경제적 교류가 심화되고 있으며, 문화 교류도 증가하고 있어 이를 최대한 효율적이고 정확하게 구현해야 하기 때문에 매우 중요한 언어 연구를 진행하게 되었다.

키워드: 영화 텍스트, 문학 번역, 특징, 번역, 오징어 게임, 언어 예절

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Бархударов, Л. (1975). *Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории перевода.*
- Білоус, О. (2013). *Теорія і технологія перекладу. Курс лекцій: доопрацьований та доповнений. Навчальний посібник для студентів перекладацьких відділень.* РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.
- Богдан, С. К. (1998). *Мовний етикет українців: традиції та сучасність.* Рідна мова.
- Володіна, Т., Рудківський, О. (Уклад.). (2017). *Загальна теорія перекладу для першого (бакалаврського) рівня.* Вид. центр КНЛУ.
- Ганич, Д. І., & Олійник, І. С. (1985). *Словник лінгвістичних термінів. Вища школа.*
- Голубенко, Н. (2021). Концептуальні підходи до дослідження кінотексту в аспекті інтерсеміотичного перекладу. *Актуальні питання гуманітарних наук.*, 1(44), 152–157.
- Комісаров, В. (1973). *Слово о переводе.* МО.
- Комісаров, В. Н. (2013). *Теория перевода (лингвистические аспекты): Учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз. Альянс.*
- Коптілов, В. (1982). *Теорія і практика перекладу.* Видавництво при Київському державному університеті видавничого об'єднання "Вища школа".
- Кочерган, М. П. (2001). *Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів.* Київ: Видавничий центр «Академія».
- Кузенко, Г. М. (2016). Перекладацькі функції та їхня роль у діяльності перекладача. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франк. Серія "Філологічні науки". Мовознавство.*, 84-86.
- Мамрак, А. (2009). *Вступ до теорії перекладу: навчальний посібник.* Центр учбової літератури.
- Пешкова, І. С. (б. д.). Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову. 119–122.
- Скрипник, Ю. Д. (2004). Система рівнів та форм ввічливості в сучасній корейській мові. *Східний світ №1*, 149–153.
- Словник української мови* : [в 11 т.] / [АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О.

Потебні] ; редкол.: І. К. Білодід (голова) [та ін.]. - Київ : Наук. думка, 1970 - 1980.

Т. 1 : А-В / ред. тому: П. Й. Горещкий [та ін.]. – 1970. – XXVII, 799 с.

Терехова, С. (2002). *Вступ до перекладознавства. (Сучасні проблеми і теорії.*

Діяльність перекладача. Основні техніки перекладу) (2-ге вид.). Вид. центр КНЛУ.

Nida, E., & Taber, C. R. (2003). *The Theory and Practice of Translation.* Brill Academic Publishers.